

KLASSE BOEK

Tips voor een (h)echte klas

HENK DE VISSER

Dit is bedoeld als een bemoedigend boekje, vol positiviteit over het vak van juf of meester.

Je bent niet alleen leerkracht, maar ook mens bij de mensen. Je mag fouten maken, nét als de kinderen, en dan zeg je ook 'sorry', nét als de kinderen.

Dit boekje gaat over eigenwaarde en de kans om met elkaar te kunnen groeien. Er staan verhaaltjes in die de leerkracht kan gebruiken om een (h)èchte klas te krijgen! Ze gaan over complimenten geven, over dat je goed bent zoals je bent, over jongens en meisjes, over angst, luisteren, geluk, humor, over mogen twijfelen en nog veel meer.

Henk

COLOFON

Tekst: Henk de Visser

Adviezen: Ingrid de Visser

Vormgeving: Studio Wittenberg, Schijndel

© 2016 Fides, Henk de Visser, Heeswijk-Dinther

ISBN 978 90 -----

Alles uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of nog meer openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of op welke andere creatieve wijze dan ook, maar alleen met voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgever.

Eerste druk: november 2016

Meer informatie over deze uitgave en hoe te bestellen is te vinden op: www.fides-wbt.com

- De leerkracht is een bofkont
- Voorstellen
- Je was en je bent helemaal goed
- Een echt compliment komt binnen
- Sorry
- Zodra de zoektocht begint heb je al winst
- Als jullie nu eens gewoon even luisteren
- Een wolk van angst
- Het is fijn als we vandaag ook gelachen hebben
- Meer is minder
- Ieder kind wil gezien worden
- Maar klopt dat wel... geen tijd?
- Focus prettig: kijk eerst wat goed gaat
- Boos!
- Van de meester mogen we stoeien en van de juf niet!
- Vooraf aangeven
- Chaos in je hoofd
- Bij handbal raak je toch ook de bal aan?
- Als het met je relatie maar goed zit
- Hand omhoog (1)
- Hand omhoog (2)

- In een groep met verbondenheid is het prettig wisselen
- De spreker heeft de luisteraar nodig ...
- Ook kinderen zoeken naar geluk
- Valse start
- Paniekvoetbal
- Wilt u er ook zegeltjes bij?
- In 15 minuten een schooljaar winnen
- Zindelijk
- De eerste ouderavond is een daalder waard
- Rust roest. Maar niet altijd!
- Conflicten
- Aandeelhouder
- Die spiegel hangt er niet zomaar
- Ik tel tot drie maar het kan ook zes zijn
- Zorg voor jezelf
- Doe eens raar
- Er was eens...

DE LEERKRACHT IS EEN BOFKONT

Het is fijn als je vanaf dag een, meteen na de 'aftrap' begint met de mooie klus: het maken van een groep waarin de kinderen werken aan eigenwaarde en zelfvertrouwen. Werken aan 'elkaar leren kennen', 'proberen jezelf en de ander te begrijpen'.

Je zou de kinderen meteen na de zomervakantie kunnen bedanken. Op dag één dus, bij je welkomstwoord. Geweldig dat jij hun leerkracht mag zijn! Laat dat geluid nog herhaaldelijk horen. Je boft dat jij de kans krijgt om van deze groep te genieten en te mogen leren. Dat je een geluksvogel bent met deze enthousiaste en geweldige groep. Dat je er in gelooft dat je het samen gaat maken. Af en toe zal het super gaan en af en toe wat minder. Geen probleem want je gaat er helemaal voor, en je hoopt en gelooft er in dat de kinderen meedoen.

Ik bof toch maar mooi!

*“Ik zal mij even voorstellen:
ik ben 35 jaar, heb acht kinderen, twee van mezelf
en zes gevonden op Marktplaats.nl.
Verder ben ik ongehuwd, ik hou van sporten en
muziek en kan goed water koken.
En ik ben jullie leerkracht dit jaar!”*

“Maar hoe héét u juf?”

Noem me maar...

“JUF!”

Als je jezelf voorstelt aan je nieuwe groep maar ook aan bijvoorbeeld je collega's en ouders heb je meestal wel een aantal dingen in je hoofd die je wilt vertellen. Zaken waarvan jij vindt dat de ander die wel zal willen weten.

Grappig is het dan, dat als je de ander vragen laat stellen aan jou (dus dat jij zelf niet uitmaakt wat je wilt vertellen), dat het dan meestal heel anders uitpakt. De kinderen willen dingen van je weten die je zelf niet zou vertellen of misschien zelfs wel helemaal niet belangrijk vindt. Waarschijnlijk blijf je na het voorstellen dan ook zitten met informatie die je eigenlijk kwijt zou willen maar waar de ander dus niet op zit te wachten. Leuk hè?

*Wat jij wilt vertellen willen de kinderen
misschien wel helemaal niet weten!
Andere dingen dan weer wel...*

JE BENT

GOED

hélemaal

OK

Mooi als we alle kinderen mee kunnen geven dat ze helemaal goed zijn zoals ze zijn! Dat was al in de buik bij mama, dat was toen je net was geboren, toen je leerde lopen en fietsen en dat is nu nog steeds zo!

Kun je niet zo goed leren? Ben je dyslectisch of niet zo sportief? Kun je niet zo lang stilzitten? Ben je soms verlegen? Is concentreren wat lastig? Word je snel boos als je je niet fijn voelt of als iets niet lukt? Ben je niet zo muzikaal of creatief? Je bent en blijft helemaal goed!

Pas als die overtuiging zich wat 'nestelt' kun je ècht spelen, leren, lachen en werken. En als steeds meer kinderen dit voelen wordt de betrokkenheid groter en groeit de verbondenheid. Fantastisch toch? Zeker als we daarin zelf het voorbeeld zijn.

*Toen was je al helemaal goed
en nu en morgen ook!...*

**VAN
TAS
TIES!**

EEN ECHT COMPLIMENT KOMT BINNEN

Je weet als leerkracht dat kinderen heel graag complimenten van je willen: “jullie zijn een fijne klas”, “ik heb jullie lekker als groep gekregen, bofferd die ik ben”! Kinderen willen ook graag complimenten in de vorm van een aai over de bol, een knipoog, een glimlach, gesprekjes, lekker stoeien en gek doen en nog veel meer. Gemeende opmerkingen, gemeende aandacht, positieve bevestiging, echte complimenten betekenen meer dan gespeelde en verplichte complimenten! Dat zijn vaak spelletjes, toneelstukjes, kaartjes die ingevuld ‘moeten’ worden. Het ‘luchtbellengehalte’ is dan vrij hoog! Daar groei je als kind en als leerkracht niet zo van!

*Schouderklopje werkt,
écht waar...*

SORRY!

SORRY

Er zijn kinderen die best wat vaker 'sorry' mogen zeggen. Als het gemeend is, is dat heel heel fijn! Er zijn echter ook kinderen die wat te vaak 'sorry' zeggen. Misschien omdat dat wordt verwacht, of omdat ze anderen niet boos willen maken. Het lijkt dan soms alsof ze er niet mogen zijn (sorry dat ik iets zeg, sorry dat ik hier sta, sorry dat ik mee moet doen van de juf, sorry dat ik de bal niet vang, sorry dat ik het niet weet). Zij mogen dus leren om wat minder vaak 'sorry' te zeggen. Zij mogen zich dus wat meer 'echt' laten horen. 'Sorry' zeggen of horen is dus soms echt fijn en zinvol, maar laten we niet overdrijven. Het is geen toverwoord dat altijd echt en gemeend is!

Kinderen vinden het erg fijn als de leerkracht ook gemeend 'sorry' zegt. De leerkracht die af en toe 'sorry' verwacht van de kinderen begint dus zelf en maakt daarmee het verschil.

*Sorry dat ik vanmorgen zo mopperde.
Vanmiddag ga ik het anders doen...*